

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Meditationum evangelicarum volumen tripartitum

Creidius, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De secundo

[urn:nbn:de:bsz:31-122776](#)

accipiet. Id confirmat Christus suo testimo-
nio, quando mensuram bonam & con-
fertam & concussam atque exundantem in
sinum eorum effusum iri afferit, qui largis
eleemosynis pauperes exhilaraverint. Cu-
mulatissima igitur sequetur *retributio*

1. *In vita presente.* Orant enim paupe-
res pro benefactoribus suis, Sir. 29.v.15. &
qui dat pauperibus nunquam egebit, Prov.
28.v.27. Confer etiam 2. Cor. 9.v.6. Cornu-
ejus exaltabitur in gloria, Ps. 112.vers.9. Esa.
58.v.8. tranquillè vivet & beatè moritur, Ps.
41.v.1.seqq.

2. *In vita sequente,* Matt. 19.v.21. Luc.
16.vers.9. eleemosyna enim non patitur ani-
mam ire in tenebras, Tob. 4.v.11. sed purgat
peccata, & facit invenire vitam æternam,
Tob. 12.vers.9. Matth. 25.v.34. Luc. 12.v.33.
Contra verò, qui imisericors est erga pro-
ximum, ius talionis experietur, de quo Chri-
stus v. 48. & qua proximo mensurâ mensus
est, eadem metietur ipsis, Prov. 21.v.13; Jac.
2.v.13.

De Secundo.

R ESTAT pars altera, nimurum *parabolica*
præceptorum horum illustratio, quam
breviter percurremus. Parabolæ tres sunt

I. *De Coco Cæci Duce.* Num potest cœ-
cus cœcum ducere inquit, nonne ambo in
foveam cadent? Quibus verbis tacite no-
nat Pharisæos & Scribas, qui clavem scien-
tiæ sibi impudenter vindicabant, aliosque
superciliosè contemnebant, cum tamen
ipsis in rebus divinis vel talpâ coeciores es-
sent, & quos ducebant homines simplices &
plebejos, in foveam æternæ perditionis præ-
cipitarent, ut expressè nominantur, Matth.
15.v.14.

Potest tamen hæc sententia ad nostrum

etiam propositum applicari, præsertim
quando caro nostra ad præcepta superiora:
Remittite & remittetur vobis, date & dabi-
tur vobis, excipit: Cur ego solus dem? hic
& ille plus habet quam ego, & tamen nihil
erogat pauperibus. Cur remittam, cum pro-
ximus mihi non velit remittere? ibi procedit
parabola: Num coecus coecum potest du-
cere? nonne ambo in foveam cadent? quid
ad te hic vel ille, tu fac officium, proximus
non respondebit pro te, sed pro se in extre-
mo judicio, Rom. 14.v.12. unusquisq; enim
proprium onus portabit, Gal. 6.v.5. conf.
2. Pet. 1.v.7.9. videamus igitur quos & quales
in negotio religionis duces sequamur,
periculum enim hoc in casu maximum, Esa.
9.v.16.

II. *De Magistro discipulum superante:*
Discipulus non est supra Magistrum, in-
quit Christus, si verò est sicut magister, per-
fectus est. Iterum de Scribis & Pharisæis
loquitur Dominus principaliter, secunda-
riò tamen ad præcepta enumerata respicit.
Caro enim quandoque oggannit: Si quo-
tidie dimisero unicuique, quod in me de-
linquit, contemnui obnoxius ero, & ita ve-
terem ferendo injuriam invitabo novam. Si
semper dedero, quomodo tandem dives
ero? oportet etiam pro liberis aliquem the-
saurum colligere. Sed responderet Christus
ad has objectiunculas: Discipulus non est
supra magistrum. Ego vobis dico, date &
dabitur vobis, remittite & remitterur vo-
bis, cur non creditis verbis meis? vultis me
docere? aut justificare sapientiam? Luc. 7.
vers.35. an nescitis, quod omnes promissio-
nes divinae sint intelligendæ cum exceptio-
ne crucis. Ego ipse pauper & contemptus
fui in mundo, cur ergo vos meliorem for-
tem expeditis?

Disci-

Dominica IV. post Trinitatis.

Discimus inde, quando Christus Magister noster aliquid nobis præcipit, non ad cynosuram rationis examinandum, sed absque ulla tergiversatione exequendum esse, ogganiat caro quicquid velit, sicut Abraham suo nobis exemplo prælucet. Rom. 4. v. 18. seqq. neque hic nos absterreat contemptus mundi, qui enim hominibus placere studet, Christi discipulus esse non potest, Gal. 1. v. 10.

III. *De festuca & trabe*, quâ iterum carnis nostræ exceptiunculas quasdam reprimit, quæ semper ad devia deflectit, Ps. 95. v. 10. & præcepta illa difficulter ad praxin transfert, proximus est malus, inquit, & multis nævis obnoxius. Cur non judicem? Cur remittam? cur donem? certè non meretur, abutetur bonitate mea ad malitiam, &c. Sed respondet Christus: Quid vides festucam in oculo fratris tui, trabem autem in oculo tuo non consideras? Hypocrita ejice prius trabem ex oculo tuo, & tunc perspice, ut festucam etiam de oculo fratris tui educat. Justus enim prior est accusator sui, postea proximum explorat, inquit Salomo Prov. 18. v. 17.

Multi hodiè sunt φίλαυτοι, 2. Tim. 3. v. 2. qui crassas ipsi trabes in oculis habent, & nescio quas tamen festuculas in aliis exagitant. Caveamus hoc vitium, & nosmet pios consideremus, Gal. 6. v. 1. nam aut sumus, aut fuimus, aut possumus esse quod hic est, omnes peccatores, & egeimus gloria Dei, Rom. 3. v. 23.

Sicut igitur proximus indiget benevolentia nostra, ut demus & condonemus ipsi, quando lapsu aliquo præoccupatur: Ita nos iterum benevolentia proximi indigemus, quando ipsi tentamur, oportet enim alterum alterius onera portare, ut legem Christi impleamus, Galat. 6. verf. 2. donec perveniamus ad cœlestem illam perfectionem, ubi nulla sinistra nos turbabunt judicia, nullis eleemosynis indigebimus, nullis peccatis nos inquinabimus, sed ισάγγελοι erimus, & in pulchritudine pacis Deum videbimus à facie ad faciem, Esa. 32. v. 18. i. Cor. 13. verf. 12. Hoc concedat nobis benignissimus Deus propter Christum Jesum Salvatorem nostrum,

Amen.

Dominica V. post Trinitatis.

Evangelium Luc. 5. verf. I. II.

Cum pasceret Deus Israelitas in deserto pane cœlitus depluto, certas ipsi regulas præscribebat, quomodo colligere debeant panem illum. Nam singulis diebus egredientur, inquit dominus & colligent, quantum sufficit. Die autem sexto duplum colligant, ut septimo die, quæ Sabbatho sacra est, cibum habeant. Hæc erat regula, quam in collectione Manna obser-

vare debebant Israelitæ. Si contra peccabant, omnis ipsorum conatus irritus erat. Fuerunt enim qui plus colligebant, quâ opus habebant, contra præceptum Domini, sed non poterant affervare in crastinum, quia computravit, & à vermis corrossum est. Fuerunt etiam, qui septimo die ad colligendum Manna exierunt, sed nihil inventebant, Exod. 16. v. 16. seqq.

Si